Julhälsningar

Från familjen Zuglian i Italien 17.12.13

Efter ett antal jular i tropisk värme har vi i år glädjen att fira tillsammans med släkt och vänner i Italien, framför en varm brasa, med snötäckta alper i bakgrunden... Vi njuter av en ”annorlunda” jul, samtidigt som vissa av oss börjar längta till varmare breddgrader... Livet verkar betydligt mer invecklat när man tidigt på morgonen skall söka fram och klä på ett oändligt antal vantar, sockor halsdukar etc, och sedan skrapa bilrutan och värma upp bilen innan man kommer iväg hemifrån.

Vi har haft ”sabbatsledigt” sedan början av juni, och det är svårt att tro att det snart är dags att flyga hem till Australien igen. Det har varit otroligt skönt att ha haft tid att stanna upp, tid för oss själva, tid att knyta kontakter till olika församlingar, tid att träffa vänner och familj, tid att njuta av finsk sommar och av hösten och vintern i nord Italien. Och trots det verkar det ändå som om tiden inte räckte till... det finns alltid mänskor man önskar man hade sett mer av, och saker och uppgifter som trots allt blivit ogjorda.

Sommar i paradiset

I vår familj är vi överens om att det inte finns något bättre ställe att vara på sommaren än i Finland. Vi kom i början av juni, och Gud försåg oss med en rymlig bil och ett stort hus, på andra sidan vägen från Marias föräldrar i Lappfjärd!!! Vi har njutit av allt välkänt (eller nytt för de yngre familje medlemmarna), finska jordgubbar, mängder av äpplen från ”våra äppelträd”, blåbärspaj med vaniljsås, karelska piroger, något enstaka iskallt morgondopp, bastu, skogspromenader, svamp plockning... listan kunde göras lång. Vi är tacksamma för den tid vi fick att träffa familj, vänner och bekanta. Vi gjorde ett antal besök i olika församlingar i svenskfinland, och reste ett avsevärt antal kilometer fram och tillbaka runt svensk Finland... Barnen njöt av att klättra i träd, bygga kojor med sina kusiner, och äta hallon från buskarna i trädgården...

Norditaliensk hösttermin

I början av septemper packade vi ihop våra prylar och åkte vidare till Italien. Maria tyckte att det kändes som att flytta en cirkus... det är omständligt att flytta en familj på fem personer!!! Ochså här har Gud försett oss med allt vi behövt. Vi har hyrt ett hus i staden Feltre där Fabios familj bor.

Linda började andra klassen i skolan här i Italien trots att hon bara gått halva ettan i Australien (skolåret i Australien börjar i januari). För henne var det inte lätt i början, hon tyckte att lärarna härjade och skrek för ingenting, och ibörjan var det svårt att följa med och att läsa och skriva italienska. Men hon har klarat det galant, har fått många nya vänner och läser nu nästan flytande italienska. Luca har gått i lekskolan , och stortrivs med sin lärarinna. Det finns en skridsko bana här i stan, och Luca har tagit lektioner och blivit riktigt duktig på att skrinna!

Leyla har tillbringat de flesta morgnar hos sin farmor. Hon har blivit en bestämd liten dam som (tror sig) veta var skåpet skall stå. Hon är den första av våra barn som brutit något ben, och går för tillfället med armen gipsad!

Vi vuxna har haft förmiddagarna barnfria, och har utnyttjat tiden till att göra en universitets kurs i Yolngu Matha (språket som talas av Aboriginerna i Nhulunbuy). Vi har också kunnat tillbringa en dag i veckan i Calvary Chapels Bibelskola i Montebelluna, 30 km från staden Feltre där vi bor.

De senaste veckorna har det blivit kallt, och barnen förundrar sig över frosten på fönstrena och vattenpölar som fryser till is. På bergen finns det snö, och de två äldre barnen har rutchat av hjärtans lust nerför backar –det går nämligen betydligt bättre än att försöka hasa sig ner för ett berg av sand!

Församlingen vi är med i har startat en kör,och vi har flitigt övat julsånger som vi skall uppträda med just före jul! Maria njuter av att i år få ha en riktig julgran i vardagsrummet... det var länge sedan!!

Omställningar

Kanske någon minns att vi de senaste åren har bott i en gruvstad, Nhulunbuy, i Arnhemland. Det är en liten stad på 3500 invånare. 1500 personer är anställda vid gruvan. För ett par veckor sedan fick vi veta att gruv-verksamheten kommer att upphöra nästan helt, de anställda blir uppsagda, vilket i praktiken betyder att staden kommer att tömmas. Ca 1150 anställda blir uppsagda, och när de flyttar, tar de givetvis sina övriga familje medlemmar med sig. Ni kan tänka er att det inte blir många kvar av våra nuvarande 3500 personer...

Visionen för MAF (Mission Aviation Fellowship) kommer inte att förändras... visionen är ju att finnas till för dem som är andligt och materiellt isolerade, och läget blir ju bara mer extremt i och med att (den vita) befolkningen försvinner. Aboriginerna i de små byarna runtomkring kommer förståss inte flytta någonstans.

Den stora skillnaden kommer att vara på ett mycket mer personligt plan.... många av våra vänner kommer att flytta, det är osäkert hur det kommer att gå med barnens skolgång, och alla övriga tjänster som vi haft tillgång till (matbutik, bank, post, simhall, hobby för barn, sjukhus...)

Vi tröstar oss med att det ändå inte är lika isolerat som det var i Numbulwar där vi bodde i 4 år... men det känns ändå konstigt att tänka sig att vi kanske inte känner igen oss när vi kommer hem till Australien, och att en del av våra vänner redan kommer att ha flyttat. Och vi tröstar oss i förvissningen om att Gud vet vad vi behöver bättre än vi själva.

Betydligt bättre än Tomten!

I vårt hus hänger vi gärna upp bildar av julgubbar som barnen ritat. Vi gnolar med i visor om tomtar, och vi går gärna omkring med röda tomteluvor på huvudet för att göra oss lustiga. Men när barnen frågar om tomten faktist finns på riktigt, då säger vi nej.

”Nej, det finns ingen Tomte, inga flygande renar, och ingen som hasar sig ner genom skorstenen på julafton. Men kan ni tro, det finns något mycket större, något betydligt mer förunderligt!!! Inte en tjock glad gubbe som kommer flygande med renar, men det finns en allsmäktig helig Gud, Kungars Kung, som steg ner från himlen och lät sig födas som en av oss. Inte någon med en lista över snälla barn, utan Någon som kom med en oerhört stor gåva till de stygga barnen, barn som inte gjort (eller gör) ett dyft för att förtjäna det. Inte en festfigur som kommer en gång om året, utan Någon som kommit för att stanna hos oss för alltid. Inte en man skriver en önskelista till en gång i året, utan En som hör redan innan vi ber. Inte en som kommer för att uppfylla alla våra självviska önskningar, utan En som ser vårt verkliga behov och själv kan fylla det. Barn, vi kan leka tomtar av hjärtans lust, men när det gäller förväntningar, när det gäller det övernaturliga, när det gäller verklig glädje, då är inte Tomten mycket att hänga i julgranen. Det finns Någon som är Verklig, och

faktist värd att fira. Bibeln beskriver homon som Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. Hans namn är Immanuel, 'Gud med oss'."

Böneämnen

Be för vår återkomst till Australien. Det är igen en stor omställning för oss alla, och vi kommer att dimpa ner från midvinter i Finland rakt in i den varmaste tiden på året i Australien. Speciellt Leyla som är liten har svårt med omställningar.

Be att Gud skulle fortsätta att förse oss och vår lilla stad Nhulunbuy med det vi behöver för att barnen skulle må bra.

Be om vishet och ledning för det nya året. Det finns så många behov omkring oss och mänskligt sätt så få resurser.

Be om beskydd för relationer, i äktenskapet, i familjen, bland kolleger och med Aboriginerna.

Be att vår passion och vision först och främst alltid skulle (för)bli att känna Gud och göra honom känd.

Januari

5.1.14 Vi kommer till Finland för en vecka. Vi kommer antagligen att hälsa på Andreaskyrkan i Helsingfors den 12.1

13.1.14, via Singapore och Darwin till Nhulunbuy

17.1.14 Hemma igen i Nhulunbuy, Arnhemland.

Ca 28.1.14 Skolåret i Australien.

1.2.14 Fabio börjar jobba igen.

Från oss alla till er alla…

en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År

Fabio, Maria, Linda, Luca och Leyla

Bildarkivet

Här kommer några av höjdpunkterna från vår sabbats ledighet.

Vänster: Lycka är att inte behöva bekymra sig för krokodiler…då spelar temperaturen ingen roll! Höger: lycka är att plocka en hel kord full med kantareller!

Nedan, vänster: Luca på bakgården i Lappfjärd. Vem behöver leksaker när man kan bygga kojor? Nedan, höger: De 6 äldre kusinerna njuter av en sagostund på stranden.

Ovan: 6 kusiner fraktas till Lappfjärd i vår rymliga bil. Vänster: Vi firade vår 10 års bröllopsdag ordentligt tillsammans med familjen på Sjömansro där vi gifte oss.

Ovan: En av våra flygarvänner bjöd oss på en tur i sin luftballong.

Höger: Charmiga venedig.

Ovan: Barnen överlyckliga att få leka i snön… den första snön någon av dem kan minnas.

Vänster: Fabios farmor lär oss göra gnocchi (traditionell italiensk mat).
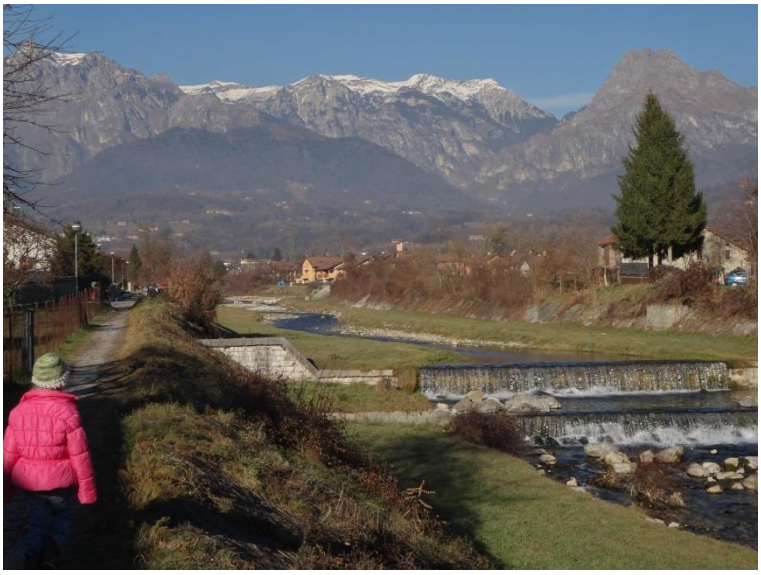
Nedan: Linda på hemväg från skolan.